

Jolanda Bloem

Lentebloesem en gouden dromen

Lentebloesem en gouden dromen

Titel: Lentebloesem en gouden dromen

Auteur: Jolanda Bloem

ISBN: 9789403928784

Coverontwerp: Bookmundo

© Jolanda Bloem 2026

Jarenlang dacht ik dat de berg de bestemming was.
Ik klom met gebroken benen en noemde iedere wond een reden om verder te gaan.
Ik dacht dat vogels de rots bewonderden die nooit afbrokkelde. Ik dacht dat de zee ontzag had voor de steen die nooit toegaf.

Dus werd ik graniet. Onbewogen. Onbreekbaar. Alleen.
Tot op een stille ochtend mijn eigen hart naast me neer knielde en me vroeg: 'Hoe lang blijf je nog dragen wat nooit van jou is geweest?'
Ik had geen antwoord. Alleen trillende handen en longen die vergeten waren dat lucht zacht kon zijn.
Voor het eerst legde ik mijn harnas in het gras.

Ik fluisterde: 'Oké, ik ben moe. Vandaag wil ik niet sterk zijn.'

De aarde dacht niet minder van mij. De vogels trokken zich niet terug en de rivier bleef zingen.
Die dag begreep ik dat overwinning nooit toebehoort aan de sterkste steen. Maar aan het zaad dat zichzelf durft open te breken omdat het erop vertrouwt dat breken soms de allereerste vorm is van worden.

En ik brak en gaf mij over aan de aarde.
Wat had ik -behalve mijn trots- te verliezen?

De grond droeg zwijgend, dat wat ik niet langer kon dragen. En tussen de scheuren vond ik geen einde, maar de eerste wortel naar een nieuw begin.

Ik ontdekte dat vallen geen zwakheid is, maar dat het je wijst op de plek waar de groei begint. En voor het eerst stond ik niet op als een ridder, verscholen achter zijn harnas en in zijn hand een krachtig wapen, maar kronkelde ik als een gewond dier over het zand. En de zon scheen op het zoute water dat rechtstreeks uit mijn hart was gekomen. En het bewoog! Het bewoog als vloeibaar zilver. En het glom.

Toen wist ik dat harten verpantseren als ze zich verschuilen achter kracht. Het zwaard is slechts een illusie. Hij wordt pas krachtig als je hem los durft te laten. Niet het vuur geeft hem zijn glans, maar het licht.

En zo ontdekte ik het licht en de zachte geur van levensbloesem. Ik ving de warmte in mijn open handen en het veranderde in goud.

1. Gewortelde liefde

*Wanneer de wortels diep van de aarde houden,
ontvouwt de bloem
haar hart in een volwassen,
weelderige geur*

Grootbloemig

2. Hier sta ik

*Hier sta ik—
met niets meer dan mijn adem*

*En toch—
als het licht zo over de wereld schijnt,
heb ik zoveel meer dan gisteren*

3. Thuis

*Ik hoef niet verder te reizen dan de stilte in mezelf
Het verstomt de ruis*

*Waar zorgen hun grip verliezen,
fluistert mijn ziel:*

“Je bent thuis”

4. Wilde geuren

*Geef je wilde geuren aan de avond,
zonder je af te vragen wie ze vangt*

*Waar zachtheid woont,
zal liefde thuiskomen*

*Nachtvlinders weten de weg
Zelfs met hun ogen dicht*

5. De weg vinden

*Soms valt het niet te rijmen
en kunnen we niet lijmen,
maar vormen we woorden met ons hart
die ons meenemen
naar wegen die we telkens hebben gemist*

6. Nieuwe geuren

*Half vergeten momenten
dwalen doelloos door de nacht
Ik heb ze stuk voor stuk geplukt,
heb ze op mijn pad gebracht
Ze ruiken naar 't verleden
en ik wil eraan voorbij
Ik zwerf van bloem tot bloem
en dan komen geuren vrij*

7. Spoken

*Hier— waar ik slaap onder de maan,
in de schaduw van de rust
Waar muren als spoken fluisteren,
waar de regen op mij gutst,
verblijf ik in zachte dekens
rondom een hart dat licht draagt
Dat met de morgenzon in mij—
de schaduw wel verjaagt*

8. Als je leeft

*En aan het einde van ons verhaal
willen we allemaal geschreven hebben
dat we iemand kenden
die ons liet voelen
hoe het écht voelt
als je leeft*